

Arrondissementsparket Amsterdam
De edelachtbare heer/vrouw officier van justitie

Postbus 84500
1080 BN AMSTERDAM

**Per fax vooruit:
(020) 541 27 90**

Datum 16 februari 2010
Onze referentie 08056/HJ/rp
Uw referentie -
Bijlage(n) 7
Inzake GEERTS / ASSCHER - AANGIFTE

Geachte heer/mevrouw,

Graag vraag ik namens de heer C.L. Geerts (hierna te noemen "cliënt") te Wijdewormer, domicilie kiezende op het kantoor van Jahae Advocaten, Jollemanhof 26 te 1019 GW Amsterdam, uw aandacht voor het volgende.

Cliënt heeft mij bepaaldelijk gevolmachtigd tot het doen van klacht, respectievelijk aangifte met verzoek tot vervolging ter zake van laster dan wel (subsidiar) smaad dan wel (uiterst subsidiar) (eenvoudige) belediging tegen de heer L. Asscher, wethouder van de Gemeente Amsterdam (hierna te noemen "de Gemeente") en, voor zover nodig, de Gemeente. De bijzondere volmacht van cliënt als bedoeld in artikel 164 Sv treft u bijgaand aan (bijlage 1). Deze aangifte met verzoek tot vervolging wordt als volgt toegelicht.

1. Achtergrond:

Het is een feit van algemene bekendheid dat cliënt in het verleden als ondernemer actief is geweest op de Wallen in het centrum van Amsterdam. Na een vergeefse poging door de Gemeente de Wet Bevordering Integriteitsbeoordelingen door het Openbaar Bestuur (BIBOB) in te zetten tegen cliënt in haar streven de Wallen "op te schonen" heeft de Gemeente, althans NV Stadsgoed, in september 2007 cliënt's panden op de Wallen voor €25 miljoen opgekocht.

In de Nederlandse uitgave van "Penthouse" verscheen in maart 2008 een reportage waarin ruim aandacht werd besteed aan de recente ontwikkelingen op de Wallen en de rol van cliënt daarin.

De heer Asscher, in zijn hoedanigheid van wethouder van de Gemeente, kwam in deze reportage een aantal malen aan het woord en maakte daarbij ondermeer cliënt uit voor "crimineel, of criminogeen persoon". Een kopie van de reportage treft u bijgaand aan ([bijlage 2](#)).

Cliënt heeft deze uitspraak van de heer Asscher als bijzonder grievend ervaren. Na een vergeefse poging in der minne tot een gepaste oplossing te komen, heeft hij dan ook op 10 april 2008 een klacht, respectievelijk aangifte met verzoek tot vervolging gedaan ter zake van laster dan wel (subsidiar) smaad dan wel (uiterst subsidiar) (eenvoudige) belediging door de heer Asscher, wethouder van de Gemeente en, voor zover nodig, de Gemeente. Een kopie van de aangifte treft u bijgaand aan ([bijlage 3](#)).

Bij brief van 2 december 2008 heeft de behandelend Officier van Justitie, de heer mr. J.J. Smilde, laten weten niet over te zullen gaan tot vervolging van de heer Asscher en de Gemeente. Een kopie van deze brief treft u bijgaand aan ([bijlage 4](#)).

Op 17 juli 2009 heeft cliënt bij het Gerechtshof te Amsterdam een klaagschrift ex artikel 12 Sv ingediend met het verzoek alsnog te bepalen dat de heer Asscher en/of de Gemeente zullen worden vervolgd ter zake van de feiten zoals omschreven in de aangifte. Een kopie van dit klaagschrift treft u bijgaand aan ([bijlage 5](#)). Het Gerechtshof te Amsterdam heeft tot op heden nog geen uitspraak gedaan over het klaagschrift.

2. Interview in "De Telegraaf", d.d. 23 januari 2010:

In "de Telegraaf" van 23 januari 2010 is in de rubriek "Het Interview" (p. TA3 et seq.) een interview te lezen met de heer Asscher waarin aandacht wordt besteed aan recente ontwikkelingen op de Wallen in de binnenstad van Amsterdam en de rol van de heer Asscher daarin. Een kopie van dit interview treft u bijgaand aan ([bijlage 6](#)).

Het gaat hier in het bijzonder om de passage in de tweede kolom die direct volgt onder het zwarte inleidende tekstblok. Dat tekstblok eindigt met de volgende woorden:

"Nee, er is nu slavernij en maffia in het oudste deel van de hoofdstad van een beschaafd land."

Als de heer Asscher vervolgens de volgende vraag wordt gesteld:

"In uw aanval op de Wallen werd seksbaas Charles Geerts voor 25 miljoen euro uitgekocht. U maakt zo iemand steenrijk. Hoe voelt dat?"

antwoordt hij hier op als volgt:

*"Dat is **geen fijn gevoel**. Maar je moet je niet vergissen: deze mensen waren al rijk. Ze bezaten die panden, en die vertegenwoordigden een waarde. **Wat slecht voelt, is dat je met goed geld, foute mensen uitkoopt**. Dat was een dilemma dat we ook met de gemeenteraad wilden bespreken. Iedereen was unaniem voor, omdat we het gebied willen veranderen. Er moest iets gebeuren. Het liefst pak je alles af. Maar de wetgeving is te gebrekkig, het is heel moeilijk te bewijzen dat het financieel niet deugt. **Het uitkopen voelde slecht, maar het doel is goed. Dat moet je er soms voor over hebben**. Maar rijk was-ie al, Charles Geerts, vergis je niet." (markeringen van mij, HJ)*

Direct na het zwarte tekstblok dat eindigt met *"er is nu slavernij en maffia in het oudste deel van de hoofdstad van een beschaafd land"* legt de heer Asscher uit waarom de Gemeente besloten heeft met cliënt tot zaken te komen. Dat was noodzakelijk *"omdat we het gebied [waar "slavernij en maffia" dus hoogtij vieren, HJ] willen veranderen. Er moest iets gebeuren."* Het liefst zou de heer Asscher de panden van cliënt gewoon afgepakt hebben. Immers, *"Het liefst pak je alles af. Maar de wetgeving is te gebrekkig"*. Tegen deze achtergrond en met dat doel voor ogen heeft de Gemeente, aldus de heer Asscher, er voor gekozen haar *"goede geld"* aan te wenden om *"foute mensen"*, lees cliënt, uit te kopen.

Ook overigens is het zonneklaar dat de heer Asscher cliënt bedoelt als hij het over *"foute mensen"* heeft in bovenvermeld citaat. Immers:

- de heer Asscher geeft antwoord op een vraag waarin expliciet de naam van cliënt en het uitkopen van cliënt wordt genoemd;
- in de laatste volzin wordt nogmaals expliciet de naam van cliënt genoemd.

3. Smaad, laster, (eenvoudige) belediging

3.1 Algemeen: de kwalificatie "fout mens" als aanranding van iemands eer of goede naam:

De hiervoor geciteerde uitlatingen van de heer Asscher in het interview in "de Telegraaf", gedaan in zijn hoedanigheid van wethouder van de Gemeente, raken de persoon van cliënt rechtstreeks. De kwalificatie als *"fout mens"* heeft duidelijk de strekking gehad de eer en goede naam van cliënt aan te randen. Cliënt voelt zich door het gebruik van deze kwalificatie door de heer Asscher ook daadwerkelijk in zijn eer en goede naam aangetast.

De heer Asscher laat er ook overigens geen twijfel over bestaan wat hij verstaat onder *"foute mensen"*. Hij doelt dan, zo blijkt minstgenomen uit de context van het artikel, op mensen die zich schuldig maken aan zware misdrijven als drugshandel, mishandeling van prostituees en vrouwenhandel, mensen die zich schuldig maken aan moderne slavernij en uitbuiting. Cliënt is, aldus Asscher, een van de *"foute mensen"* die rijk is geworden aan zulk soort misstanden. Dat is zonder meer kwetsend.

De uitlating van de heer Asscher is voor cliënt extra kwetsend, indien men de historie die de Gemeente en cliënt met elkaar delen in aanmerking neemt. Cliënt is jarenlang een bonafide ondernemer op de Wallen geweest. Jarenlang heeft hij nauw samengewerkt met alle overheidsinstanties en met name met "het stadhuis" en de politie aan eerst de Warmoesstraat en later de Beursstraat. Nimmer zijn er klachten geweest over de bedrijfsvoering. Het is goed te benadrukken dat in de BIBOB-adviezen die aan het oorspronkelijke besluit van de Gemeente ten grondslag lagen, met geen woord werd gerept over eventuele misstanden in de panden en bedrijfsvoering van cliënt, laat staan dat daarin verdenkingen van mensenhandel, uitbuiting, moderne slavernij, etc. werden benoemd. Het landelijk bureau BIBOB had twijfels bij de gelden waarmee cliënt de panden had aangekocht. Nadat de burgemeester op basis van dat advies besloten had de vergunningen van cliënt in te trekken heeft cliënt de voorzieningenrechter geadieerd.

Die oordeelde dat

"het gaat om complexe besluiten waartegen vele juridische en principiële argumenten zijn aangevoerd, die zich bij uitstek lenen voor behandeling in een bodemprocedure, zodat niet op voorhand op eenvoudige wijze kan worden vastgesteld dat de bestreden besluiten in rechte stand zullen kunnen houden".

Kortom: de gedachten van het landelijk bureau zagen niet op misdrijven waar de heer Asscher cliënt thans – weer – mee in verband brengt maar op financiële kwesties en daartegen waren zo veel juridische en principiële argumenten aangevoerd dat bepaald niet eenvoudig viel vast te stellen dat de Gemeente een sterke zaak had.

Na dit oordeel heeft de Gemeente er voor gekozen de uitkomst van de procedure niet af te wachten maar cliënt een zeer commercieel bod te doen. Niet alleen werd voorgesteld zijn panden te kopen, er werd tevens een commerciële prijs geboden voor het staken van de onderneming van cliënt. Onder die omstandigheden is het buitengewoon onkies om cliënt, nadat men eerst geen probleem had om zaken met hem te doen, als symbool te stellen voor alles waarvan de heer Asscher meent dat het mis is op de Wallen, kennelijk ten behoeve van politiek gewin. De heer Asscher weet als geen ander dat er geen gronden zijn om cliënt met dat soort misstanden in verband te brengen. Zulks desondanks doen is zeer kwalijk.

Daar komt nog bij dat – zoals hierboven uiteen is gezet – de heer Asscher cliënt al eerder als "*crimineel*" en "*criminogeen*" persoon heeft bestempeld. Inmiddels moet cliënt dus vaststellen dat steeds als de heer Asscher in het publieke debat gevraagd wordt naar cliënt en de transactie die de Gemeente met cliënt deed, deze zich slechts in beledigende woorden over cliënt kan uitlaten. Dat steekt des te meer nu cliënt zich in de overeenkomst die aan het uitkopen ten grondslag lag, verbonden heeft zich te onthouden van onnodig grievende uitlatingen jegens de Gemeente. Een kopie van deze clause (artikel 15) treft u bijgaand aan ([bijlage 7](#)). Wederkerigheid van deze clause werd door cliënt indertijd niet noodzakelijk geacht. Hij had immers geen enkele reden te veronderstellen dat de Gemeente zich na het sluiten van de overeenkomst negatief over hem zou uitlaten. De Gemeente doet immers geen zaken met "*foute mensen*". Het is des te stuitender te moeten constateren dat de heer Asscher cliënt thans, na eerst zaken met hem gedaan te hebben, neerzet als boegbeeld voor alles wat er mis is op de Wallen.

Cliënt is daarom kort en goed van oordeel dat de heer Asscher zich door het doen van deze uitlating schuldig heeft gemaakt aan laster, dan wel smaad, dan wel (eenvoudige) belediging.

3.2 Smaad (ex artikel 261 Sr):

Cliënt is van mening dat iemand een "*fout mens*" noemen als zodanig al stellig beledigend is. Het betreft immers woorden waarvan het gebruik op zichzelf beschouwd, ongeacht context, beledigend is.¹

¹ Vergelijk, bijvoorbeeld, HR 22 september 2009, LJN BI5623; en HR 22 december 2009, LJN: BK3366.

Beziet men de woorden van de heer Asscher in de context van het gehele artikel dan blijkt bovendien duidelijk wat de heer Asscher bedoelt als hij het over een "*fout mens*" heeft: namelijk zware criminelen, zoals de heer Saban Baran, die zich op de Wallen schuldig maken aan ernstige misdrijven zoals drugshandel, mishandeling van prostituees en vrouwenhandel.

Aldus is de aanranding van de eer en goede naam van cliënt bovendien geschied door tenlastelegging van een bepaald feit, namelijk de bovengenoemde ernstige misdrijven. Door cliënt, die op de Wallen als ondernemer in de prostitutiebranche actief is geweest, te bestempelen als "*fout mens*", terwijl in hetzelfde artikel wordt gesteld dat ondernemers op de Wallen zich schuldig maken aan de bovengenoemde ernstige misdrijven, geplaatst tussen uitgelichte quotes als "*Saban Baran [is] symbool voor alles wat mis is in die prostitutie*" en "*Het kan niet, dat je in een beschaafd land zit te kijken naar slavernij en uitbuiting*", is sprake van smadelijke uitlatingen, die naar algemeen taalgebruik duidelijk de suggestie wekken dat cliënt zich aan de bovengenoemde misdrijven heeft schuldig gemaakt.²

Cliënt is nooit vervolgd laat staan veroordeeld voor een van de bovengenoemde ernstige misdrijven. Dat dat zo is volgt ook uit de hierboven beschreven context van de BIBOB-procedure. Cliënt kent de heer Saban Baran niet en wenst niet met hem geassocieerd te worden. De lezers van het interview zullen door de woorden van de heer Asscher echter een ander beeld van cliënt overhouden: iemand die zich, net als Saban Baran, schuldig heeft gemaakt aan meerdere ernstige misdrijven.

Het behoeft geen nader betoog dat alle bovengenoemde misdrijven door justitie en de samenleving als zeer ernstig worden beschouwd. De suggestie dat cliënt zich aan dergelijk strafbare feiten zou hebben schuldig gemaakt is daarmee uiterst beschadigend voor cliënt. Cliënt beroept zich op de strekking van artikel 261 Sr, welk artikel strekt tot bescherming tegen een dergelijk beschadigend effect.

De heer Asscher heeft bovendien onmiskenbaar het doel gehad aan deze beschuldigingen ruchtbaarheid te geven: de uitlatingen zijn met zijn instemming gepubliceerd. Navraag bij de schrijver van het artikel leerde dat de heer Asscher de tekst voor publicatie gelezen en geaccordeerd heeft. Aldus heeft de heer Asscher zich schuldig gemaakt aan smaad (als bedoeld in art. 261 lid 1 Sr).

3.3 Laster (ex artikel 262 Sr):

De heer Asscher wist, althans heeft moeten weten dat zijn uitlatingen in strijd met de waarheid zijn. Door cliënt niettemin te kwalificeren als "*fout mens*", gezien in de context van het gehele artikel, heeft hij cliënt doelbewust in een ongunstig daglicht geplaatst. Uit een en ander volgt dat de heer Asscher zich tevens schuldig heeft gemaakt aan het misdrijf van laster (als bedoeld in artikel 262 lid 1 Sr).

² Vergelijk in dit verband AG Wortel in zijn conclusie vóór HR 6 november 2001, L/N AD4322.

3.4 Eenvoudige belediging (ex artikel 266 Sr):

Uit het voorgaande volgt dat de uitlatingen van de heer Asscher ten slotte evenzeer een overtreding van het bepaalde in artikel 266 lid 1 Sr (eenvoudige belediging) opleveren.

4. Conclusie:

Aangezien de heer Asscher zijn uitlatingen heeft gedaan in zijn hoedanigheid van wethouder van de Gemeente Amsterdam, is deze aangifte aan u gericht. Voor zover u zou menen dat de heer Asscher in deze niet als natuurlijk persoon heeft gesproken maar louter te beschouwen is als vertegenwoordiger van de Gemeente verzoek ik u deze aangifte ook te beschouwen als een aangifte tegen de Gemeente.

Wellicht ten overvloede vermeld ik nog dat cliënt vanzelfsprekend bereid is desgewenst een nadere verklaring af te leggen, u van stukken te voorzien, etc. Mocht u daaraan behoefte hebben, dan verneem ik dat natuurlijk graag.

Gelet op de achtergronden van cliënt en in aanmerking nemend dat de heer Asscher zich reeds eerder beledigend over cliënt heeft uitgelaten, is het evident dat – om verdere schade te voorkomen – de kwestie een urgent karakter heeft. Ik voeg daar aan toe dat cliënt bijzondere hinder ondervindt van deze toenemende criminalisering in zijn dagelijkse werkzaamheden. Partijen waar cliënt in het economisch verkeer zaken mee doet willen niet met "*foute mensen*" geassocieerd worden. Banken en overige (potentiële) zakenpartners haken in toenemende mate af. Om deze reden verzoek ik u vriendelijk de zaak met voorrang te behandelen, waarvoor reeds mijn dank.

Ik zie uw nadere berichten met belangstelling tegemoet.

Met vriendelijke groet
en hoogachting,

Han Jahae

Bijlage 1

Bijzondere volmacht ex artikel 164 lid 1 WvSv

Hierbij machtig ik, Charles Geerts geboren op 23 juli 1943 te Amsterdam, mr. J.I.M.G. Jahae, advocaat te Amsterdam, om namens mij een klacht, respectievelijk aangifte met verzoek tot vervolging (als bedoeld in artikel 164 lid 1 WvSv) te doen tegen de heer L. Asscher, wethouder te Amsterdam, als mede tegen de gemeente Amsterdam ter zake van laster dan wel (subsidiar) smaad dan wel (uiterst subsidiar) (eenvoudige) belediging.

Amsterdam, 12 februari 2010

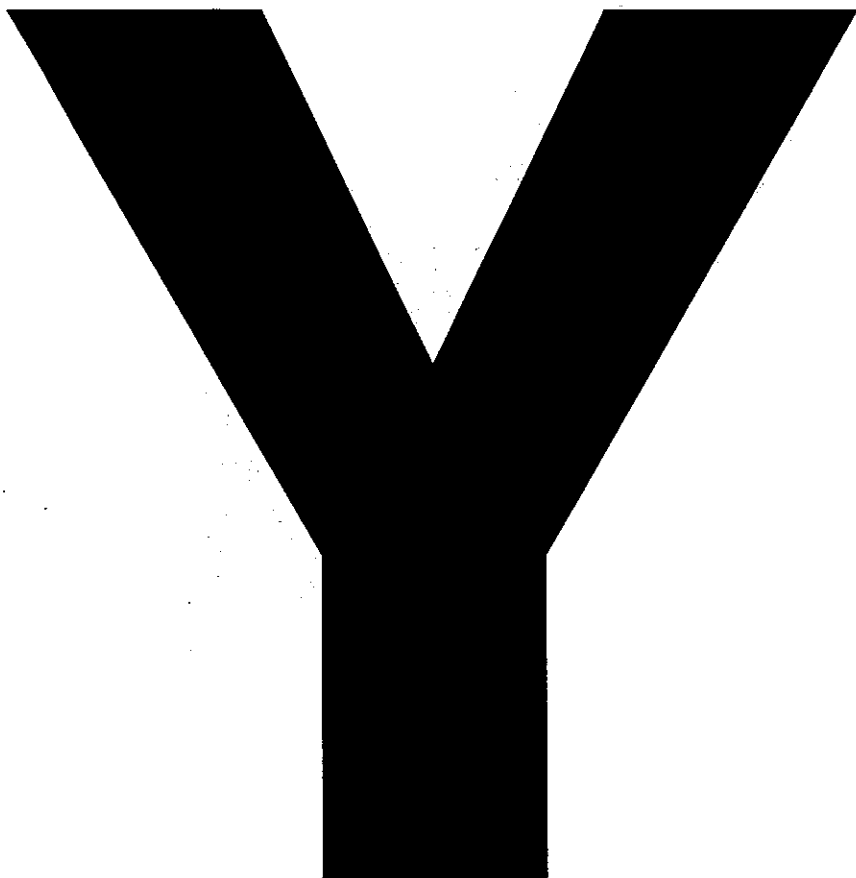
Handtekening:

Charles Geerts

JAHAE

Bijlage 2

Yab Yum en vijftig ramen van 'dikke Charles' Geerts zijn al gesloten. En ook de 'gezichten' van de Wallen, de Casa Rosso en de Bananenbar, worden met sluiting bedreigd. Lodewijk Asscher, wethouder van Amsterdam: "De Wallen is een criminogene, de misdaad stimulerende zone, en moet schoongeveegd worden." Daarbij komt de nieuwe BIBOB-wet (Wet Bevordering Integriteit Beoordelingen door het Openbaar Bestuur) van pas. Deze houdt in dat ondernemers 'criminogeen' zijn tot het tegendeel bewezen is, en dat hun vergunning(en) zomaar kunnen worden ingetrokken. Om een en ander nóg schimmiger te maken: de stukken van de BIBOB-adviescommissie zijn geheim. Je als ondernemer tegen een negatief advies verdedigen valt dus niet mee. Hoe ondoorzichtig wilt u het hebben? Dit riekt...

Maandagavond half elf, Casa Rosso. Eigenaar Jan Otten zit ontdaan achter de kassa. Hij heeft enkele dagen ervoor gehoord dat de gemeente zijn vergunning wil intrekken en dat zijn Casa Rosso, net als de Bananenbar die ook van hem is, misschien wel binnen zes weken gesloten zal worden. De reden: Otten heeft bij de overname van Casa Rosso geld geleend van vermeend crimineel Charles Geerts. Dat zou wel eens zwart geld geweest kunnen zijn.

Hans Nelen, hoogleraar Criminologie aan de Universiteit van Maastricht en gespecialiseerd in georganiseerde misdaad, begrijpt het dilemma waar ondernemers als Otten mee te maken hebben: "In de sexindustrie is het bijna onmogelijk om een 'reguliere lening' te krijgen. De meeste banken willen namelijk niet met je geassocieerd worden. Sexondernemers werden dus feitelijk in de handen van spelers als Geerts gedreven – hij was de financier van de Wallen. Dan kan het niet zo zijn dat je daar later op afgerekend wordt." Maar de gemeente Amsterdam doet dat wel! Conform de bepalingen van de Wet BIBOB behoudt ze zich het recht voor – al is het op basis van vermoedens – vergunningen niet meer te verlenen of in te trekken.

Otten is in beroep gegaan. "Ik zit hier al 32 jaar en heb 150 mensen in dienst, en nu moet ik zomaar dicht? Ik kan er niet over praten, sorry, ik ben veel te emotioneel." Wel biedt hij me aan een kijkje in zijn Casa Rosso te nemen.

SIGAREN SAMANTHA

Wanneer ik plaatsneem op het balkon is de show in volle gang. Er zijn een man en een vrouw – zij slechts 'gekleed' in rode lakpumps – met elkaar bezig op een ronddraaiend rood bed. Op de bar ligt een petitieformulier van platform 1012 (vernoemd naar het postcodegebied; red.), de ondernemersvereniging tegen de plannen van de gemeente. Er staan al behoorlijk wat handtekeningen op. De barkeeper biedt me een wodka-cola aan.

De tent zit flink vol, met voornamelijk toeristen – een gemengd, rustig publiek. Het paar op het podium wordt gevolgd door een SM-meesteres met lang zwart haar, een flinke D-cup, een leren pakje en een zweepje, waarmee ze een jongen uit het publiek tegen zijn billen slaat. De show is niet alleen geil, maar ook hilarisch, en ik vermaak me prima terwijl ik aan het penisvormige rietje in mijn drankje zuig. Het hoogtepunt van de avond is Sigaren Samantha. Als ze haar vagina uitrookt met een dikke sigaar, en ik daadwerkelijk 'uitgeblazen rook' boven haar zie uitstijgen, val ik bijna uit mijn stoel van verbazing. Ze werkt hier al vijf jaar, hoor ik later van de portier. "Ik

wil niet weten hoeveel nicotineanslag ze daarbinnen heeft zitten!" lacht hij. Terwijl ik wegloop vraag ik me af waar Sigaren Samantha heen zal gaan als haar werkplek straks opgeheven wordt.

VROUWENHANDEL

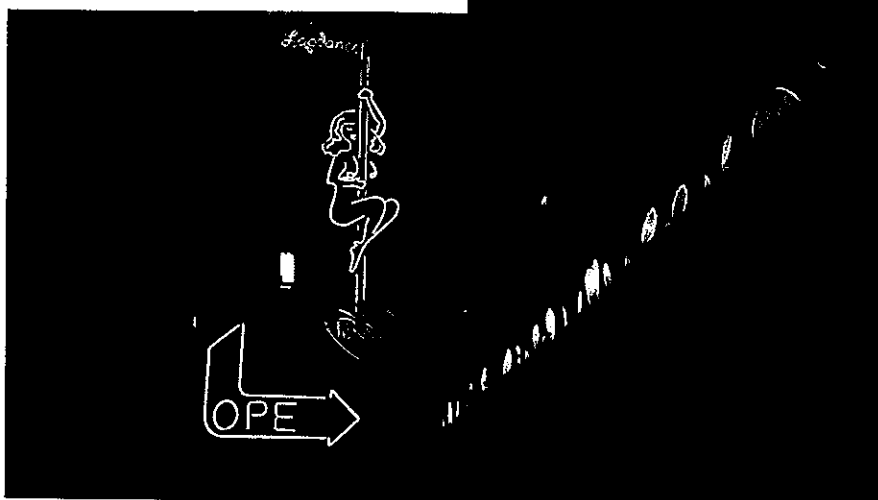
Wethouder Lodewijk Asscher (PvdA), met steun van de Amsterdamse gemeenteraad (op D'66 na), wil met de opschoning van de Wallen de vrouwenhandel aanpakken, zegt hij. "Veel Oost-Europese en Zuid-Amerikaanse vrouwen werken in Amsterdam illegaal en onder dwang in de prostitutie. Als we dat onmogelijk maken, kunnen vrouwenhandelaren hier niet meer terecht en zullen ze uit moeten wijken naar bijvoorbeeld Antwerpen of Hamburg." Asscher denkt niet dat het sluiten van ramen juist een averechts effect – het ondergronds gaan van de prostitutie, waardoor het minder controleerbaar wordt – zal hebben op de handel in vrouwen. "Natuurlijk zijn we ons bewust dat er een zeker risico bestaat, maar we denken niet dat het zal gebeuren. Juist door minder ramen en minder prostitutie te hebben, maken we het overzichtelijker en kunnen we scherper controleren."

Mariska Majoor, ex-prostitutiee en oprichtster van het PIC (Prostitutie Informatie Centrum) denkt daar heel anders over. "Er zijn nu al veel meiden die hun werkplek zijn kwijtgeraakt doordat de ramen van Charles Geerts gesloten zijn. Maar zij houden heus niet van de ene dag op de andere op te bestaan, ook gaan ze niet ineens emigreren of in een winkel werken. Ik ken meiden die nu al zelfstandig advertenties op internet zetten en dan ergens in een hotel gaan

werken. Zo'n meisje is onlangs nog vermoord (bij een brand in het Swisshotel aan het Damrak; red.). Ik geloof niet dat de gemeente ook maar iets geeft om deze vrouwen. Men wil gewoon van de buurt af. Doel is om er een leuke yuppenwijk van te maken met dure winkels. En daarbij gebruiken ze het woord 'vrouwenhandel' om de publieke opinie voor zich te winnen, want wie is er nu niet tegen vrouwenhandel? Terwijl ze er in werkelijkheid geen moer tegen doen, behalve het legale, controleerbare circuit weer ondergronds en oncontroleerbaar maken." Dit bevestigt ook prostituee Laura. "Als mijn raam gesloten wordt, ga ik mijn klanten in hotels oppikken. Als ze me dwingen ondergronds te gaan, heb ik dan een keuze? Deze hele actie is trouwens ook funest voor het toerisme." Reactie Asscher: "Precies daarom is er nu een escortwet in de maak. We kunnen niet als gemeente in één keer de hele wereld verbeteren. Aan elke stap die we zetten kunnen ook nadelen kleven. We willen van de Wallen een diverser, leefbaarder, niet-crimineel gebied maken. En dat gaan we doen door het aantal ramen, coffeeshops en smartshops drastisch te verlagen. Toeristen zullen Amsterdam daarom niet minder spannend vinden. Volgens mij gaat het een groot succes worden. Kijk maar naar wat burgemeester Rudy Giuliani in New York heeft gedaan, en hoeveel kritiek hij in het begin kreeg."

Witwaspraktijken

Bevreemdend is dat de gemeente de criminaliteit en het witwassen van geld wil terugdringen, maar vervolgens een van witwassen verdachte ondernemer – Geerts – voor een half miljoen per raam uitkoopt, terwijl de ramen per stuk slechts een marktwaarde van 300.000 euro hebben. De transactie komt in totaal neer op een ruime, geheel witte 25 miljoen euro, door de gemeente Amsterdam uitgereikt aan een vermeende crimineel. En gesubsidieerd door de belastingbetaler. Meneer Asscher? "Die 25 miljoen is mede gefinancierd door NV Stadsgoed, zij hebben die panden nu in handen. Natuurlijk vinden wij het niet prettig om een crimineel, of criminogeen persoon, wit geld te geven. Dat was ook een zware afweging, geloof mij! Maar uiteindelijk moet je iets doen. We hebben dit gedaan

om een signaal af te geven, om te laten zien dat we echt dingen gaan veranderen. We hebben dit geld betaald aan Geerts onder de voorwaarde dat hij niet meer in postcodegebied 1012 zal investeren." Charles Geerts heeft inmiddels al enige spijt van de verkoop van zijn ramen. "De gemeente heeft me gewoon goed geld geboden, en ik dacht: Waarom ook niet? Ik weet nog niet of ik dat geld ooit weer ga investeren in de prostitutie in een andere stad, ik heb momenteel geen plannen. Mijn vrouw is namelijk ziek. We gaan ons samen een tijdje terugtrekken in Afrika, weg van alle stress hier. Maar ik vind het heel erg dat er nu modepoppen in mijn ramen staan. En ik kan niet geloven dat ze ook Jan Otten willen pakken. Ik heb heel veel te vertellen, maar dat kan ik nu niet doen. Ik ben als een hond met een knelband om; maar zodra de Casa Rosso-rechtszaak (4 maart; red.) voorbij is, ga ik blaffen."

FASHIONVICTIMS

De modepoppen – modeontwerpers hebben de ramen in bruikleen gekregen om outfits tentoon te stellen – blijven in ieder geval nog een jaar staan in de ramen van Geerts, zegt Asscher. Prostituee Cindy werkte in één van de kamers waar nu een paspop staat. Ze huurt momenteel een kamer tegenover haar oude werkplek en is erg gefrustreerd over de gang van zaken... en de betreffende pop. "Zie je hoe lelijk die jurk? Een foielelijke, tuttige gele jurk hangen ze neer in mijn kamer! En daar moet ik dan voor weg!" roept Cindy verontwaardigd, terwijl ik naast haar achter het raam mag plaatsnemen. Dus zo ziet het eruit vanaf de andere kant, bedenk ik mij terwijl ik naar de – inderdaad lelijke – jurk kijk. "Ik heb daar tweeëneenhalf jaar gewerkt, en een paar weken geleden word ik ineens zonder pardon op straat gezet. Ik heb heel veel geluk gehad dat ik in deze kamer terecht kan, maar na de sluiting van de ramen van Charles zijn wel meteen de huren van de andere ramen omhoog gegoooid. Ik betaalde eerst 75 euro per dagdeel, nu vijftien euro meer. Ook merk ik al dat er minder klanten komen." Er ligt een panterprint dekbedovertrek op haar bed met een rood hartjeskussen en er hangen schilderijtjes van katten aan de muur. Het is duidelijk dat Cindy een gezellig, huiselijk sfeertje heeft willen creëren, wellicht als tegengif, want, zo zegt ze: "Ik

ben boos. Op de gemeente, op die wet. Wij meiden worden er de dupe van. Als deze ramen dadelijk ook gesloten worden, weet ik echt niet waar ik naartoe moet..." Wat er volgend jaar met de panden zal gebeuren, wordt pas tegen die tijd bepaald, vertelt Asscher. De huidige plannen van de gemeente staan in ieder geval in behoorlijke contradictie met eerdere uitspraken van burgemeester Cohen. Die zei op 30 november 2006 namelijk in een uitzending van lokale zender AT5: "Wat mij en het gemeentebestuur betreft blijven de panden (van Geerts; red.) prostitutiepanden, alleen dan wel geleid door bonafide ondernemers." Op de vraag of er minder raamprostitutie zou komen, antwoordde hij: "Wat mij betreft niet. Mits er maar bonafide ondernemers en prostituees in komen." Afgelopen september werd echter al bekend dat één op de drie ramen op de Wallen in handen komt van NV Stadsgoed. En Stadsgoed heeft laten weten de panden te willen herontwikkelen, en dat er geen prostitutie in zal terugkeren.

BIBOB

Volgens Marcel Kaatee, al drie decennia werkzaam op de Wallen en eigenaar van amusementscenters Molensteeg en Buddy Buddy, gaat de gemeente onrechtmatig te werk. "De gemeente gebruikt de BIBOB-wet niet om criminelen of vrouwenhandel aan te pakken, maar om nieuwe

“Wanneer begint ze?”

Penthouse is niet alleen vermaard om de mooie fotomodellen. Ook de vrouwelijke journalisten mogen gezien worden. Toen Yvette Bax voor haar reportage in striptent La Vie en Rose kon ze direct beginnen. Als stripper.

Dinsdagavond 23.30 uur, stripclub La Vie en Rose. Ik stap binnen en vraag naar de manager. Een portier loopt met me mee, langs de lange smalle bar waarop palen staan met rondslingerende vrouwen in lingerie eraan. Hij wijst me op de man die achteraan op de laatste barkruk zit. Als ik op hem afstap om me voor te stellen: “Hallo, ik ben...”, word ik onderbroken.

“Aangenomen!” zegt hij.

“Yvette Bax, journaliste”, maak ik nadrukkelijk mijn zin af.

“En bezig met een reportage over de Wallen.”

“Oh, pardon. Aangenaam, Lex Heuvel.” Hij steekt meteen van wal, en deelt de mening van iedereen in de buurt. Wanneer de man naast ons aan de bar een lapdance bestelt en even later tegen zijn wangen wordt geslagen door de driedubbele D-cup van een platinablond stripster, stelt Lex voor boven in zijn kantoor te gaan zitten. Ook het voortbestaan van La Vie en Rose is niet zeker, zo blijkt. “We zijn heel open, we hebben helemaal niets te verbergen. We laten onze gehele administratie zien aan de gemeente, wat willen ze nog meer? Als de gemeente hier tenten gaat sluiten, slachten ze de kip met de gouden eieren. Want veel toeristen komen wel degelijk voor de Rosse Buurt naar Amsterdam. Omdat ze toch hier zijn nemen ze ook een kijkje in het Rijksmuseum, niet andersom.”

Als ik na ons gesprek een glas champagne afsla maar een Baileys aanneem, ga ik nog even naast Lex aan de bar zitten om de mannen en de strippers te observeren. Wanneer Lex me daarna naar de uitgang begeleidt, wordt hij links en rechts aangesproken met de blikken op mij gericht. “Is dat je nieuwe aanwinst? Wanneer begint ze?”

“ZE MOETEN ER EEN SOORT SOHO VAN MAKEN”

bestemmingsplannen te maken. Die wet wordt nu voor planologische doeleinden gebruikt, dat kan niet en dat mag niet.” Kaatee wordt door justitie neergezet als de ‘minister van financiën’ van Holleeder, en is afgelopen december veroordeeld tot vijf maanden cel voor medeplichtigheid aan witwassen. Hij wordt ervan verdacht crimineel geld van de vermoorde vastgoedbaron Willem Endstra te hebben aangenomen. “En dat is dus niet waar. Ik ben in hoger beroep gegaan, want ik accepteer geen veroordeling voor iets wat ik niet heb gedaan. Ze dachten ook dat ik twee lijken verstopt had in mijn huis, en hebben toen mijn hele vloer opengebroken. Inmiddels ben ik al op 25 van de 26 punten waarvoor ik ben aangeklaagd vrijgesproken. Nu die laatste nog.” Kaatee zegt dat de BIBOB-wet de rechten van de mens schendt. “Iemand is schuldig totdat het tegendeel bewezen is, in plaats van andersom. Kijk maar naar Jan Otten, dat is geen crimineel; hij is nog nooit veroordeeld. En hoe moet hij zich verweren als het advies van de BIBOB-commissie aan de gemeente geheim is?”

Wethouder Asscher zegt dat het hier niet gaat om wel of niet schuldig zijn. “Wij bevinden iemand niet schuldig. De gemeente past geen strafrecht toe, en wij vellen ook geen strafrechtelijk vonnis. De BIBOB-commissie onderzoekt de werking van ondernemingen, en geeft ons dan een advies. Aan de hand van dat advies kunnen wij besluiten wel of geen vergunning aan een ondernemer te verstrekken. En waarop dat advies is gebaseerd, is inderdaad geheim. Maar de ondernemer krijgt wel een kans om te bewijzen dat hij legitiem te werk gaat en een eerlijk bedrijf heeft. Kan hij ons niet overtuigen, dan trekken wij de vergunning in.” Criminoloog Nelen: “Door de BIBOB-wet kan er gehandeld worden vanuit het bestuur, in plaats van alleen op strafrechtelijk niveau, en daarmee is de gemeente veel weerbaarder tegen criminaliteit. Maar de wet is niet waterdicht. Of deze werkt en of de acties die ondernomen worden terecht zijn, kan pas over een paar jaar bewezen worden. Het is een feit dat de gemeente af wil van witwaspraktijken en vrouwenhandel. Maar ook dat ze af willen van een groot deel van de prostitutie en coffeeshops, en nieuwe bestemmingsplannen aan het maken zijn.” De totstandkoming van de BIBOB-wet is een gevolg van het advies van de commissie Van Traa in 1996. Hierbij was Freek Salm, destijds door de gemeente benoemd als ‘Wallenmanager’, nauw betrokken. “We hebben het hele Wallengebied onderzocht en zijn tot de conclusie gekomen dat het gebied gecontroleerd werd door criminele organisaties, en daar wilden we een einde aan maken. We hebben toen besloten de organisaties van het openbaar bestuur te bundelen, zoals de gemeente en justitie. Direct daarna is de BIBOB-wet in de maak gegaan. Ik beweer niet dat deze

dekkend of zaligmakend is, maar het is de enige mogelijkheid voor de gemeente om iets tegen criminele ondernemers te doen. De wet wordt niet gebruikt om de Wallen weg te halen, het mag alleen allemaal een tandje minder. Er moet ruimte komen voor nieuwe initiatieven. Galeriestukken of antiekzaken bijvoorbeeld. Maar dit hele proces zal zeker nog wel vijf tot tien jaar in beslag nemen.” Kaatee is van mening dat de commissie Van Traa destijds eenzijdige informatie heeft ingewonnen. “In het rapport van de commissie hebben vier criminologen geen feiten onderzocht, maar enkel gesprekken gevoerd met de politie en daarop hun conclusie gebaseerd. Terwijl de politie nooit met de ondernemers heeft gesproken, en dat hebben de criminologen ook niet gedaan.” Nelen beaamt dit. “Het klopt dat het rapport voornamelijk gebaseerd is op politiegetuigenissen, en dat er weinig of niet met ondernemers of buurtbewoners is gesproken. Er was destijds weinig tijd om het gebied te onderzoeken, en dit is inderdaad niet van binnenuit gebeurd. Dat gebeurt nu helaas nog steeds niet.”

SOHO

Diversiteit in het Wallengebied ziet Kaatee wél zitten. “Ze moeten er een

soort Soho van maken. Ze moeten de Wallen niet inkrimpen, maar juist uitbreiden en alles meer uit elkaar trekken. In Soho worden gaybars, peepshows, sexshops en gokhallen afgewisseld met hippe restaurants, trendy winkels en theaters met shows als *Mary Poppins*. En daar ligt Chinatown middenin. Die mix maakt Soho zo uniek en leuk. Waarom doen we dat niet, in plaats van alles gewoon maar weg te halen? Het enige wat wij ondernemers nu nog kunnen doen is ons aansluiten bij platform 1012 en zorgen dat we een gesprekspartner van de gemeente worden – en natuurlijk geen PvdA meer stemmen!”

Dinsdagmiddag, hotel Royal Taste aan de Oudezijds Achterburgwal. Ik ben op zoek naar Jan Broers, de eigenaar van dit hotel, raamexploitant en één van de initiatiefnemers van platform 1012. Jan is op pad om *‘Handen af van de wallen!’*-posters uit te delen, maar ik tref wel zijn vriendin Monique en haar vriendin Willy aan, die allebei ook raamexploitant zijn. De dames praten druk door elkaar heen met plat Amsterdams accent. Monique: “Ik verhuur twee ramen hier op de Oudezijds. Dat is mijn bedrijf, mijn leven en mijn pensioen. Ik houd mijn hart vast voor wat er gaat gebeuren. We horen alleen maar dingen via de media, maar van de gemeente zelf hebben we nog niet één brief gekregen. Het is toch belachelijk dat er niet eens de moeite genomen wordt om ons fatsoenlijk op de hoogte te stellen van de gang van zaken?” Willy vult aan: “Het ergste van alles vind ik nog wel dat iedereen ons nu ineens als criminelen ziet, en postcode 1012 als een getto. Waaraan hebben we dat verdiend? Ik ben niet vromer dan de Paus, maar zeker geen crimineel.”

Dan komt Jan binnen. Hij is een uitgesproken eigenwijs en bijdehand karakter, en zijn Amsterdams is zó plat dat ik elke vijf zinnen wel een keer om de herhaling van zijn woorden moet vragen. Terwijl ik een poster van hem krijg, vertelt hij over de geschiedenis van de Wallen en zijn hotel. En hij maakt duidelijk dat hij niet van plan is er ooit weg te gaan. “Nederland verandert van een democratie in een bananenrepubliek. Als de gemeente Amsterdam niet naar ons wil luisteren, stappen we naar Den Haag. Ik ga hier niet weg, wat er ook

gebeurt, wat me ook aangeboden wordt. Aan een vijand verkoop ik niet. De enige manier waarop ze me hier weg kunnen dragen, is op mijn rug: dood. We hebben morgenavond een eerste bijeenkomst bij platform 1012. Jij bent ook welkom.”

PLATFORM 1012

Woensdagavond 19.30 uur, in het lokaal van het Leger des Heils aan de Oudezijds Achterburgwal. Een paar initiatiefnemers van platform 1012, onder wie Jan – van wie ik een knipoog krijg – zitten op een podium. De zaal stroomt langzaam vol. Tegen achten is het zo druk dat mensen achterin moeten staan. “Met elkaar moeten we een vuist maken tegen de gemeente!” is één van de openingszinnen. Daarna barst de discussie los welke manier de beste is. Buurtbewoners, coffeeshopeigenaars, raamexploitanten – iedereen mag zijn zegje doen. Rita Lacroix is 54 jaar en woont al een halve eeuw aan de Oudezijds Voorburgwal, waar ze tevens een café runt. Ze vindt het verschrikkelijk wat er gebeurt. “Ik ben hier opgegroeid en mijn kinderen zijn hier opgegroeid. De hoeren op de Wallen waren mijn tantes. Hier leven, wonen, werken en passeren alle verschillende soorten mensen die je maar kunt bedenken. Mijn familie en ik houden van deze wijk, wij zijn deze wijk.” Enrico Huiskens is eigenaar van coffeeshop Greenhouse Effect in de Warmoesstraat. Hij weet dat er een behoorlijk aantal coffeeshops uit zijn buurt zal verdwijnen. “Ik heb vandaag een brief gekregen van de gemeente met de mededeling dat ze de regels gaan aanscherpen. Terwijl de regelgeving al zo streng is. Ze willen nu onder meer weten waar onze voorraden liggen, en deze gaan controleren. Ik heb het gevoel dat het puur pesterijen zijn, de gemeente wil het ons steeds moeilijker maken.”

Ondanks dat er ideeën genoeg zijn, is er aan het einde van de avond nog geen concreet plan ontstaan. Ook is niet helemaal duidelijk wie zich nu bij platform 1012 aansluit en wie niet. Alleen Metje Blaak van de Rode Draad, de belangenvereniging voor prostituees, heeft haar plan al lang getrokken. Ze heeft met nog vier anderen een cd-singletje opgenomen: *‘Wij zijn de meiden van de Wallen’*. Metje: “Chiel Beelen gaat ’m binnenkort draaien. Als Asscher en Cohen de publieke opinie kunnen bepalen, dan kan ik dat ook!”

Bijlage 3

Per telefax vooruit: 020 - 5412790
Arrondissementsparket Amsterdam
T.a.v. de Edelachtbare Heer/Vrouw
Officier van Justitie
Postbus 84500
1080 BN AMSTERDAM

Origineel per falkcourier

S P O E D

Datum
10 april 2008

Referentie
WM/08105.001

Geachte heer, mevrouw

Inzake: klacht, respectievelijk aangifte met verzoek tot vervolging contra de heer L. Asscher, wethouder van de Gemeente Amsterdam en, voor zo ver nodig de Gemeente Amsterdam

Graag vraag ik namens cliënt, de heer C. Geerts te Wijdewormer, domicile kiezende op het kantoor van Abma Schreurs, Emmalaan 23, Postbus 15714 te (1001 NE) Amsterdam, uw aandacht voor het volgende.

Cliënt heeft mij bepaaldelijk gevolmachtigd tot het doen van klacht, respectievelijk aangifte met verzoek tot vervolging ter zake van laster dan wel (subsidiar) smaad dan wel (uiterst subsidiar) (eenvoudige) belediging tegen de heer L. Asscher, gedaan in zijn hoedanigheid als wethouder van de Gemeente Amsterdam, althans tegen de Gemeente Amsterdam. De bijzondere volmacht van cliënt als bedoeld in artikel 164 WvSv treft u bijgaand aan (**bijlage 1**). Deze aangifte met verzoek tot vervolging wordt als volgt toegelicht.

Interview Penthouse d.d. maart 2008

In de Nederlandse uitgave van de Penthouse van maart 2008 is onder de kop "De Wallen" een reportage te lezen waarin ruim aandacht wordt besteed aan (onder meer) recente ontwikkelingen in dit gebied in de binnenstad van Amsterdam. Daarbij wordt uitvoerig stil gestaan bij het feit dat de gemeente Amsterdam de Wet Bibob inzet bij haar pogingen deze buurt op te schonen. Het is als feit van algemene bekendheid te beschouwen dat de Gemeente in 2006 de prostitutie-

exploitatievergunningen van Geerts (althans vennootschappen waar hij het beheer over voerde) heeft ingetrokken. Deze beslissing was gestoeld op adviezen van het Landelijk Bureau Bibob, waarin verbanden werden gesuggereerd tussen Geerts en diverse strafbare feiten, met name witwassen. Het is eveneens als feit van algemene bekendheid te beschouwen dat de voorlopige voorzieningenrechter te Amsterdam in januari 2007 heeft geoordeeld dat Geerts zijn bedrijven niet onmiddellijk hoefde te sluiten en door mocht exploiteren tot 4 weken nadat de Gemeente op het namens Geerts ingediende bezwaarschrift zou hebben beslist. Tenslotte is het weinigen ontgaan dat de gemeente Amsterdam, althans NV Stadsgoed, onmiddellijk na deze uitspraak van de voorlopige voorzieningenrechter Geerts heeft benaderd en aangeboden om uitgerekend die panden waar de beslissing op zag tegen een commerciële prijs te kopen, welk bod Geerts uiteindelijk heeft geaccepteerd.

Tegen deze achtergrond komt de heer Asscher in zijn hoedanigheid als wethouder van de gemeente Amsterdam in deze reportage een aantal malen aan het woord. Een kopie van de rapportage treft u bijgaand aan (**bijlage 2**).

Het gaat hier in het bijzonder om de passage die volgt onder de kop "**Witwaspraktijken**" (pag. 81-82). Daarin poneert de maakster van de reportage de volgende stelling:

*"Bevreemdend is dat de gemeente de **criminaliteit en het witwassen van geld** wil terugdringen, maar vervolgens **een van witwassen verdachte ondernemer** - Geerts - voor een half miljoen euro per raam uitkoopt, terwijl de ramen per stuk slechts een marktwaarde van 300.000 euro hebben. De transactie komt in totaal neer op een ruime, geheel witte 25 miljoen euro, door de gemeente Amsterdam uitgereikt aan **een vermeende crimineel**. En gesubsidieerd door de belastingbetaler. Meneer Asscher?"* [markeringen van mij, HJ].

De heer Asscher reageert hier als volgt op:

*"Die 25 miljoen is mede gefinancierd door NV Stadsgoed, zij hebben die panden nu in handen. **Natuurlijk vinden wij het niet prettig om een crimineel, of criminogeen persoon, wit geld te geven**. Dat was ook een zware afweging, geloof mij! Maar uiteindelijk moet je iets doen. We hebben dit gedaan om een signaal af te geven, om te laten zien dat we echt dingen gaan veranderen. **We hebben dit geld betaald aan Geerts onder de voorwaarde dat hij niet meer in postcodegebied 1012 zal investeren**".* [markeringen van mij, HJ]

Desgevraagd heeft de Gemeente Amsterdam bij monde van haar advocaat laten weten dat de kern van de uitlatingen van de heer Asscher door de Penthouse juist zijn weergegeven. De geciteerde passage "**Natuurlijk vinden wij het niet prettig om een crimineel, of criminogeen persoon, wit geld te geven**" zou echter niet specifiek op cliënt betrekking hebben; er zou mee bedoeld zijn dat de Gemeente geen zaken wenst te doen met *een* crimineel of criminogene persoon.

Om met dit laatste te beginnen: uit de context van voormeld citaat blijkt evident dat de heer Asscher nu juist wel specifiek cliënt voor ogen heeft als hij spreekt over "*een*

crimineel, of criminogeen persoon". Immers, de uitlatingen dat het niet prettig is "*een crimineel of criminogeen persoon*" "*wit geld*" te geven wordt, na slechts 2 korte zinnen, gevolgd door de mededeling dat "*dit geld*" aan cliënt is betaald. Voor iedere lezer is het dus volstrekt duidelijk wat de heer Asscher hier bedoelt: cliënt is een crimineel, aan wie de gemeente wit geld heeft gegeven.

Dat de heer Asscher ook zonder enige twijfel het oog heeft gehad op de heer Geerts en niet in algemene termen heeft gesproken blijkt zonneklaar uit **bijlage 3**: in dit document, afkomstig van de maker van de reportage, mevrouw Y. Bax, blijkt dat de heer Asscher de tekst voorafgaand aan publicatie heeft ingezien en zorgvuldig heeft bestudeerd. Hem onwelgevallige passages heeft hij hoogstpersoonlijk gewijzigd. De precieze wijzigingen die de heer Asscher heeft aangebracht zijn via de zogeheten 'track-changes' precies te volgen. Alleen al uit de kop – "***over het aan Geerts betaalde geld***" [markering van mij, HJ] – volgt dat er geen twijfel kan bestaan over de vraag op wie de uitlatingen van de heer Asscher sloegen.

De heer Asscher heeft cliënt aldus bestempeld als "*crimineel, of criminogeen persoon*". Uit de teneur van de reportage en context waarin genoemde uitlatingen zijn geplaatst, blijkt verder evident wát voor een soort crimineel de heer Asscher daarbij voor ogen heeft: cliënt zou zich schuldig maken aan witwassen.

Het behoeft geen nader betoog dat cliënt zich hierdoor in zijn eer en goede naam voelt aangetast. Cliënt is geen crimineel: hij heeft een blanco strafblad. De lezers van deze rapportage zullen echter een ander beeld van cliënt overhouden: iemand die minstens één, maar vermoedelijk wel meerdere misdrijven heeft gepleegd. Dat is immers wat in normaal Nederlands wordt bedoeld als men het heeft over een "*crimineel*".¹

Cliënt bestrijdt evenzeer dat hij kan worden aangemerkt als een "*criminogeen persoon*". Waar men hooguit en slechts in algemene zin zou kunnen stellen dat de branche waarin cliënt als ondernemer actief was, criminogene kenmerken vertoont, geldt dat deze kwalificatie bij de persoon van cliënt zonder meer ongepast en onjuist is. Cliënt houdt zich *niet* bezig met criminele activiteiten noch met zaken die de criminaliteit zouden bevorderen². In het verleden was dit niet anders.

Het voorgaande geldt mutatis mutandis voor de beschuldiging dat cliënt zich schuldig zou maken aan witwassen. Cliënt is nog nooit vervolgd, laat staan veroordeeld voor een dergelijk feit.

De uitlatingen van de heer Asscher zijn voor cliënt extra kwetsend, indien men de historie die de Gemeente Amsterdam en cliënt met elkaar delen daarbij betreft. Cliënt is als ondernemer op de Amsterdamse Wallen nimmer voorwerp van enig strafrechtelijk onderzoek geweest. Zijn bedrijven stonden bekend vanwege hun smetteloze blazoën. Cliënt zelf werd aangemerkt als "*het beste jongetje van de klas*". Er was kortom, ten aan zien van de persoon van cliënt en zijn bedrijven, geen

¹ Vergelijk ook hier de definitie van Van Dale (13^e druk): **crimineel 1** (w.g.) schuldig aan een misdrijf, wegens een misdrijf veroordeeld **2** betrekking hebbend op misdrijven (...).

² Vergelijk de definitie van Van Dale (13^e druk): **criminogeen**, misdaadverwekkend, misdaadstimulerend.

enkele wanklank te horen. Voor de goede orde wordt hier herhaald dat ook in de Bibob-adviezen die aan het oorspronkelijke besluit van de gemeente ten grondslag lagen er nimmer sprake is geweest van vermeende misstanden in de bedrijfsvoering.

Laster, smaad, (eenvoudige) belediging

De hiervoor geciteerde uitlatingen van de heer Asscher, gedaan in zijn hoedanigheid als wethouder van de Gemeente Amsterdam, raken de persoon van cliënt rechtstreeks. De kwalificatie "crimineel, of criminogeen persoon" hebben duidelijk de strekking gehad de eer en goede naam van cliënt aan te randen. Dit is ook gelukt: cliënt voelt zich beledigd. Hij is daarom van oordeel dat de heer Asscher zich hiermee heeft schuldig gemaakt aan laster, dan wel smaad, dan wel (eenvoudige) belediging.

Smaad

Deze aanranding van de eer en goede naam van cliënt is bovendien geschied door telastlegging van een bepaald feit, i.e.: cliënt zou zich schuldig maken (of hebben gemaakt) aan witwassen. Door cliënt te bestempelen als crimineel, waarbij in dezelfde alinea wordt gesproken over het geven van "wit geld" aan deze crimineel, geplaatst boven een passage met als kop: "Witwaspraktijken", is sprake van smadelijke uitlatingen, die naar algemeen taalgebruik duidelijk en - minst genomen - de suggestie wekken dat cliënt zich aan witwassen heeft schuldig gemaakt³. Dat dat zo is volgt ook uit de hierboven beschreven context van de Bibob-procedure. Het behoeft geen nader betoog dat witwassen, naar de huidige maatschappelijk normen als een ernstig misdrijf wordt beschouwd, althans in ieder geval wordt gezien als onrechtmatig en in strijd met de fatsoensnormen. De suggestie dat cliënt zich aan dergelijk strafbaar en (hoogst) onfatsoenlijk gedrag zou hebben schuldig gemaakt is daarmee uiterst beschadigend voor cliënt. Cliënt beroept zich op de strekking van artikel 261, welk artikel strekt tot bescherming tegen een dergelijk beschadigend effect.

De heer Asscher heeft bovendien onmiskenbaar het doel gehad aan deze beschuldigingen ruchtbaarheid te geven: de uitlatingen zijn met *zijn* instemming en na *zijn* in de reportage aangebrachte correcties (zie bijlage 3) gepubliceerd. Aldus heeft de heer Asscher zich schuldig gemaakt aan smaad (als bedoeld in art. 261 lid 1 Sr).

Laster

De heer Asscher wist, althans heeft moeten weten dat zijn uitlatingen in strijd met de waarheid zijn. Door cliënt niettemin te kwalificeren als crimineel, of criminogeen persoon, plaatst heeft hij cliënt doelbewust in een ongunstig daglicht geplaatst. Uit een en ander volgt dat de heer Asscher zich tevens schuldig heeft gemaakt aan het misdrijf van laster (als bedoeld in artikel 262 lid 1 Sr).

Eenvoudige belediging

³ Vergelijk in dit verband AG Wortel in zijn conclusie vóór HR 6 november 2001, LJNAD4322.

De uitlatingen van de heer Asscher leveren ten slotte evenzeer een overtreding op van het bepaalde in artikel 266 lid 1 Sr (eenvoudige belediging).

Aangezien de heer Asscher zijn uitlatingen heeft gedaan in zijn hoedanigheid als wethouder van de Gemeente Amsterdam, is deze aangifte aan u gericht. Voor zover U zou menen dat de heer Asscher in deze niet als natuurlijk persoon heeft gesproken maar louter te beschouwen is als vertegenwoordiger van de Gemeente Amsterdam verzoek ik U deze aangifte ook te beschouwen als een aangifte tegen de gemeente Amsterdam

Wellicht ten overvloede vermeld ik nog dat cliënt vanzelfsprekend bereid is desgewenst een nadere verklaring af te leggen, U van stukken te voorzien, etc. Mocht u daaraan behoefte hebben, dan verneem ik dat natuurlijk graag.

Gelet op de achtergronden van cliënt, is het evident dat – om verdere schade te voorkomen – de kwestie een urgent karakter heeft. Ik voeg daar aan toe dat cliënt bijzondere hinder ondervindt van deze toenemende criminalisering in zijn dagelijkse werkzaamheden. Partijen waar cliënt in het economisch verkeer zaken mee doet willen niet met 'criminelen' geassocieerd worden. Banken en overige (potentiële) zakenpartners haken in toenemende mate af. Om deze reden verzoek ik u vriendelijk de zaak met voorrang te behandelen, waarvoor reeds mijn dank.

Ik zie uw nadere berichten met belangstelling tegemoet.

Met vriendelijke groet,
Hoogachtend,

J.J.M.G. Jansae

Bijlagen

Bijlage 4

Arrondissementsparket Amsterdam

Postadres Postbus 84500, 1080 BN Amsterdam

Mr. H. Jahae
Jollemanhof 26
1019 GW Amsterdam

Bezoekadres
Parnassusweg 220-228
Toren A/B
Telefoon (020) 541 2111
Fax (020) 541 2727

Bij beantwoording de
datum en ons kenmerk
vermelden.

Contactpersoon Dhr. Mr. J.J. Smilde
Onderdeel Team Centrum Zuid
Doorkiesnummer (020) 541 3801
Datum 02 december 2008
Uw kenmerk WM/08105.001
Onderwerp Geerts/Asscher

Geachte heer Jahae,

Op 10 april 2008 heeft u bij de officier van justitie aangifte gedaan tegen de heer L. Asscher wethouder van de gemeente Amsterdam. De aangifte heeft betrekking op uitlatingen die door de heer Asscher zijn gedaan in het blad Penthouse van maart 2008. Samengevat heeft de aangifte betrekking op de uitlating dat het voor de gemeente niet prettig is om een crimineel, of criminogeen persoon, wit geld te geven. U stelt dat deze uitlating betrekking heeft op uw cliënt Geerts en meent dat deze uitlating strafrechtelijk is te kwalificeren als smaad, laster, en/of eenvoudige belediging. Zoals u weet heb ik de zaak in behandeling genomen. Wij hebben eerder met elkaar over de zaak gecorrespondeerd.

Na bestudering van relevante stukken ben ik tot de conclusie gekomen dat de uitlatingen van de heer Asscher niet strafrechtelijk gekwalificeerd kunnen worden. Uw verzoek om tot vervolging over te gaan wijs ik dan ook af. Ik licht dit besluit toe.

In de eerste plaats kan er minimaal twijfel bestaan of de aanduiding "een crimineel, of criminogeen persoon" rechtstreeks betrekking heeft op uw cliënt. Taalkundig is er veel te zeggen voor de stelling dat de heer Asscher aangeeft het in algemene zin niet prettig te vinden om als gemeente wit geld te geven aan een crimineel, of criminogeen persoon. Bewijs voor de stelling dat, omdat Geerts in die passage wordt genoemd, Asscher bij die stelling het oog heeft gehad op de heer Geerts is er niet. Ook het verband dat u legt tussen wit geld en het geld dat aan Geerts betaald is staat niet vast. Gesteld kan zeer wel worden dat het geld in de zin "we hebben dit geld betaald aan Geerts" betrekking heeft op "die 25 miljoen".

Ook als vastgesteld zou kunnen worden dat Asscher uw cliënt heeft aangeduid als een crimineel of criminogeen persoon, is er naar de mening van het openbaar ministerie geen sprake van smaad, laster of belediging.

Iemand een crimineel of criminogeen persoon noemen kan als zodanig stellig beledigend of lasterlijk zijn. Uw stelling dat dat ook in casu het geval is, is gebaseerd op het blanco strafblad van uw cliënt en op uw stelling dat de branche waarin uw cliënt als ondernemer actief was weliswaar criminogene kenmerken vertoont, maar dat dit uw cliënt nog niet tot een criminogeen persoon maakt. De justitiële documentatie van uw cliënt maakt melding van een transactie van in totaal één miljoen gulden (parketnummer 13/038059-94). Deze transactie heeft betrekking op frauduleuze handelingen in het jaar 1994. De transactie is door uw cliënt voldaan. Daarnaast maakt de justitiële documentatie melding van een veroordeling door de politierechter te Haarlem op 15 juni 1995 (parketnummer 15/071406-94). Uw cliënt is toen veroordeeld tot een geldboete van 750 gulden en twee weken

gevangenisstraf voorwaardelijk in verband met overtreding van de wet wapens en munitie. Van een blanco strafblad is dus geen sprake. Voor het bepalen van de inhoud van het begrip crimineel doet u een beroep op de Van Dale. Uw citaat uit het woordenboek is onvolledig. In de dertiende druk van Van Dale die door u wordt aangehaald, en overigens ook in de daaropvolgende drukken, wordt als definitie van een crimineel onder één gezegd "schuldig aan een misdrijf, wegens een misdrijf vervolgd of veroordeeld". In de zaak waar uiteindelijk een forse transactie is betaald is uw cliënt stellig vervolgd, in de zaak die in Haarlem speelde is hij veroordeeld. Zoals gezegd stelt u dat slechts in algemene zin zou kunnen worden gesteld dat de branche waarin uw cliënt actief was criminogene kenmerken vertoont. Vastgesteld kan worden dat uw cliënt in persoon met deze criminogene kenmerken geconfronteerd is geworden. In 2004 heeft uw cliënt bij de raad voor de journalistiek een klacht ingediend tegen de hoofdredacteur van Zembla. De uitspraak in deze zaak is te raadplegen op www.rvdj.nl/2004/60. In de procedure maakt uw cliënt melding begin jarig tachtig in overleg met de politie pornobanden te hebben opgeruimd, waarop porno stond met personen van wie het twijfelachtig was of zij wel of niet als volwassen worden beschouwd. In het interview met uw cliënt dat is verschenen in het NRC Handelsblad van 23 augustus jl. maakt uw cliënt er ook geen geheim van via zijn werkzaamheden tegen de onderwereld te zijn aangelopen en destijds via die wereld ook gebruiker van verdovende middelen te zijn geworden. Hiermee kan minimaal vastgesteld worden dat uw cliënt zich bewust moet zijn geweest van de mogelijkheid dat zijn werkzaamheden in binnen- of buitenland als strafwaardig zouden worden beschouwd. Gelet op deze gegevens acht ik de uitspraak "natuurlijk vinden wij het niet prettig om een crimineel, of criminogeen persoon, wit geld te geven". niet strafwaardig.

In uw aangifte merkt u op pagina drie op dat Asscher uw cliënt zou beschuldigen van witwassen. Ik kan deze conclusie niet baseren op de woorden van Asscher die worden aangehaald.

Indien u mijn besluit om niet tot vervolging over te gaan wilt aanvechten, staat, zoals u bekend, de weg naar het hof op basis van artikel 12 van het Wetboek van Strafvordering voor u open.

Hoogachtend,

Mr. J. J. Smilde

Bijlage 5

Gerechtshof Amsterdam

**Per fax:
(020) 541 33 54**

Klaagschrift ex artikel 12 Wetboek van Strafvordering

Edelgrootachtbaar college,

Namens cliënt, de heer C.L. Geerts, geboren op 23 juli 1943 te Amsterdam en woonachtig te Wijdewormer (hierna: "Geerts"), geef ik u het volgende te kennen.

Inleiding

1. Op 10 april 2008 is namens Geerts aangifte gedaan met het verzoek tot vervolging ter zake van:
 - (i) laster dan wel
 - (ii) smaad dan wel
 - (iii) (eenvoudige) beledigingtegen de heer L. Asscher (hierna: "Asscher"), gedaan in zijn hoedanigheid als wethouder van de Gemeente Amsterdam (hierna: "de Gemeente"). Voor zover zou komen vast te staan dat Asscher niet als natuurlijk persoon heeft gesproken, maar louter als vertegenwoordiger van de Gemeente, was (en is) deze aangifte ook gericht tegen de Gemeente.
2. Afschrift van de aangifte wordt als **bijlage A** aan dit klaagschrift gehecht.
3. Bij brief van 2 december 2008 heeft de behandelend officier van justitie, de heer mr. J.J. Smilde (hierna: "de officier van justitie"), laten weten niet over te zullen gaan tot vervolging van Asscher en de Gemeente.
4. Als **bijlage B** wordt genoemde brief van de officier van justitie aan dit klaagschrift gehecht.
5. Geerts kan zich met dit besluit niet verenigen, reden waarom hij zich tot uw Gerechtshof wendt met het verzoek alsnog te bepalen dat Asscher en/of de Gemeente zullen worden vervolgd ter zake van de feiten zoals omschreven in de aangifte (zie bijlage A). Voordat dit verzoek nader wordt toegelicht, volgt hierna eerst een (korte) uiteenzetting van de achtergrond en reden van de aangifte.

Interview Penthouse d.d. maart 2008

6. De aangifte heeft betrekking op uitlatingen van Asscher, gedaan in de Nederlandse uitgave van de Penthouse van maart 2008. Onder de kop "De Wallen" is een reportage te lezen waarin ruim aandacht wordt besteed aan recente ontwikkelingen in dit gebied in de binnenstad van Amsterdam¹. Daarbij wordt uitvoerig stil gestaan bij het feit dat de Gemeente de Wet Bibob inzet bij haar pogingen deze buurt op te schonen.
7. Voor een goed begrip van de zaak is daarbij het volgende van belang. In 2006 heeft de Gemeente de prostitutie-exploitatievergunningen van Geerts ingetrokken. Deze beslissing was gestoeld op adviezen van het Landelijk Bureau Bibob, waarin verbanden werden gesuggereerd tussen Geerts en diverse strafbare feiten, met name witwassen. De voorlopige voorzieningenrechter te Amsterdam heeft in januari 2007 geoordeeld dat Geerts zijn bedrijven niet onmiddellijk hoefde te sluiten en door mocht exploiteren tot 4 weken nadat de Gemeente op het namens Geerts ingediende bezwaarschrift zou hebben beslist.
8. De Gemeente, althans NV Stadsgoed, heeft onmiddellijk na voormelde uitspraak Geerts benaderd en aangeboden om uitgerekend die panden waar de beslissing op zag tegen een commerciële prijs te kopen. Dit bod heeft Geerts uiteindelijk geaccepteerd.
9. Tegen deze achtergrond komt Asscher in zijn hoedanigheid als wethouder van de Gemeente in de hiervoor (onder 6) genoemde reportage een aantal malen aan het woord. Een kopie van de reportage is als bijlage 2 aan de aangifte gehecht².
10. De aangifte is in het bijzonder gericht tegen een passage uit de reportage, die volgt onder de kop "**Witwaspraktijken**"³. Daarin poneert de maakster van de reportage de volgende stelling:

*"Bevreemdend is dat de gemeente de **criminaliteit en het witwassen van geld** wil terugdringen, maar vervolgens **een van witwassen verdachte ondernemer - Geerts** - voor een half miljoen euro per raam uitkoopt, terwijl de ramen per stuk slechts een marktwaarde van 300.000 euro hebben. De transactie komt in totaal neer op een ruime, **geheel witte 25 miljoen euro, door de gemeente Amsterdam uitgereikt aan een vermeende crimineel**. En gesubsidieerd door de belastingbetaler. Meneer Asscher?" [markeringen van mij, HJ].*

11. De heer Asscher reageert hier als volgt op:

*"**Die 25 miljoen** is mede gefinancierd door NV Stadsgoed, zij hebben die panden nu in handen. **Natuurlijk vinden wij het niet prettig om een crimineel, of criminogeen persoon, wit geld te geven. Dat was ook een zware afweging, geloof mij!** Maar uiteindelijk moet je iets doen. We hebben dit gedaan om een signaal af te geven, om te laten zien dat we echt dingen gaan veranderen. **We hebben dit geld betaald aan Geerts onder de voorwaarde dat hij niet meer in postcodegebied 1012 zal investeren**". [markeringen van mij, HJ]*

¹ De bewuste reportage is als bijlage 2 aan de aangifte (zie bijlage A) gehecht.

² Zie bijlage A.

³ Zie pag. 81-82 van de reportage (bijlage 2 bij de aangifte).

12. In de aangifte is uitvoerig en gemotiveerd betoogd dat en waarom Asscher door het doen van genoemde uitlatingen, zich schuldig heeft gemaakt aan laster, smaad en/of belediging. Geerts verwijst daar kortheidshalve naar. Als gezegd kan Geerts zich niet vinden in het besluit van de officier van justitie Asscher en de Gemeente niet te vervolgen voor deze uitlatingen. Geerts licht dit als volgt toe.

Gronden afwijzing verzoek vervolging

Ten eerste: uitlatingen geen betrekking op Geerts

13. De officier van justitie stelt ten eerste dat - ik paraphraseer - er minimaal twijfel kan bestaan of de aanduiding "*een crimineel, of criminogeen persoon*" wel rechtstreeks betrekking heeft op Geerts. Volgens de officier van justitie is er taalkundig veel te zeggen voor de stelling dat Asscher in algemene zin zou hebben aangegeven het niet prettig te vinden om als Gemeente wit geld te geven aan een crimineel of criminogeen persoon.
14. Dit argument - dat overigens niet nader wordt gemotiveerd - is niet nieuw: destijds heeft de Gemeente laten weten dat de kern van de uitlatingen van Asscher juist zijn weergegeven. Ze zouden echter niet specifiek slaan op Geerts; er zou mee zijn bedoeld dat de Gemeente geen zaken wenst te doen met een crimineel of criminogeen persoon⁴.
15. De officier van justitie negeert hiermee allereerst dat uit de *context* van het gewraakte citaat⁵ evident blijkt dat Asscher nu juist specifiek Geerts voor ogen heeft als hij spreekt over "*een crimineel of criminogeen persoon*". Geerts verwijst hier naar hetgeen hij dienaangaande in zijn aangifte heeft aangevoerd⁶. Ter aanvulling daarop merkt Geerts nog op dat ook uit de verzuchting van Asscher:

"Dat was ook een zware afweging, geloof mij!"⁷

Onmiskenbaar volgt dat hij hier Geerts bedoelt. Want *wat* was een zware afweging? Het betalen van € 25 miljoen aan Geerts voor de verkoop van zijn panden. En *waarom* was het een zware afweging? Omdat dit *belastinggeld* werd betaald aan een "*crimineel of criminogeen persoon*"!

16. Er kan dus geen enkele twijfel over bestaan wie Asscher hier voor ogen stond, namelijk Geerts. Daar komt bij - en ook daarin is in de aangifte ruim aandacht aan besteed - dat Asscher, vóór de publicatie, *zelf* de tekst heeft gecorrigeerd. Uit het document waaruit dit blijkt⁸ volgt ook ondubbelzinnig dat Asscher het hier over Geerts heeft. Alleen al de kop: "**(over het aan Geerts betaalde geld)**" spreekt in dit verband boekdelen, nu direct daarna de gewraakte passages - "*een crimineel of criminogeen persoon*" - volgen.

⁴ Zie bijlage A, aangifte, pag. 2, onderaan.

⁵ Zie hiervoor, onder 11.

⁶ Zie bijlage A, aangifte, pag. 2 onderaan en pag. 3.

⁷ Zie hiervoor, onder 11.

⁸ Als bijlage 3 aan de aangifte gehecht (zie Bijlage A).

17. Anders dan de officier van justitie beweert, blijkt uit het voorgaande tevens dat er wel degelijk *bewijs* is voor de stelling dat Asscher Geerts bedoelde toen hij sprak over een crimineel of criminogeen persoon.
18. De officier van justitie zegt over dit onderdeel (i.e. de uitlatingen zouden geen betrekking hebben gehad op Geerts) als laatste het volgende:
- " Ook het verband dat u legt tussen wit geld en geld dat aan Geerts betaald is staat niet vast. Gesteld kan zeer wel worden dat het geld in de zin "we hebben dit geld betaald aan Geerts" betrekking heeft gehad op "die 25 miljoen".*
19. Deze redenering miskent de zojuist geschetste context en achtergrond van het artikel. De stelling van de maakster van de reportage luidt – als gezegd⁹ – dat de Gemeente een ruime, geheel witte € 25 miljoen betaalt aan Geerts, een vermeende crimineel. Asscher antwoordt *daarop* - ik parafraseer - dat die 25 miljoen mede is gefinancierd door NV Stadsgoed, dat de Gemeente het natuurlijk niet prettig vindt om een crimineel of criminogeen persoon wit geld te geven, dat het een zware afweging was, maar dat je uiteindelijk iets moet doen en dat daarom het geld aan Geerts is betaald.
20. Het verband dat Asscher legt tussen Geerts en het dilemma om een dergelijk crimineel of criminogeen persoon € 25 miljoen "*wit*" geld te geven, is kortom zonneklaar.
21. De uitlatingen van Asscher hebben dus zonder twijfel betrekking op Geerts.

Ten tweede: Geerts mag i.c. crimineel persoon worden genoemd

22. De officier van justitie erkent dat de gewraakte uitlatingen op zichzelf zeer zeker beledigend of lasterlijk kunnen zijn. Hij verwoordt dit aldus:
- "Iemand een crimineel of criminogeen persoon noemen, kan als zodanig stellig beledigend of lasterlijk zijn".*
23. Zie ik het goed, dan vindt de officier van justitie echter dat Geerts in casu "*crimineel*" mag worden genoemd omdat Geerts:
- (i) in 1994 een transactie heeft gesloten ter hoogte van één miljoen gulden;
 - (ii) in 1995 door de politierechter te Haarlem is veroordeeld tot een geldboete van 750 gulden en 2 weken voorwaardelijke gevangenisstraf vanwege een overtreding van de Wet Wapens en Munitie.

24. Hierover het volgende.

25. In de aangifte is gesteld dat Geerts een blanco strafblad heeft en mede om die reden niet als crimineel mag worden bestempeld. Dat Geerts in 1994 een transactie heeft gesloten maakt dat niet anders. Voor dat feit is Geerts immers niet veroordeeld. De verdenkingen zagen overigens op fiscale en fiscaalrechtelijke geschillen van Scala, een vennootschap waarvan Geerts tot 1994 aandeelhouder is geweest.

⁹ Zie hiervoor, onder 10.

De resultaten van het onderzoek van de FIOD waren dusdanig dat behandelend officier van justitie Mr F. Teeven het opportuun oordeelde de verdachten, waaronder Geerts, een transactie aan te bieden. Zeker gezien de aard van de verdenking en deze wijze van afdoening kan deze omstandigheid geen rechtvaardiging bieden om Geerts thans het predicaat crimineel op te plakken.

26. Uit de justitiële documentatie van Geerts blijkt verder dat hij inderdaad in 1995 is veroordeeld door de politierechter. Strikt genomen betekent dit dat Geerts in zoverre geen blanco strafblad heeft. Dat wil echter nog niet zeggen dat, vanwege deze enkele veroordeling uit 1995, het bestempelen van Geerts als crimineel niet strafwaardig zou zijn, zoals de officier van justitie betoogd.
27. Het gaat hier namelijk om een bagatel, dat bovendien uiterst gedateerd is. De veroordeling had betrekking op een (sier)wapen, dat Geerts reeds jaren voordat het door de politie in beslag werd genomen ergens op een rommelmarkt als curiositeit had gekocht. Geerts heeft altijd in veronderstelling verkeerd dat het wapen antiek was en daarom niet illegaal. Uit het proces-verbaal van bevindingen met betrekking tot het onderzoek aan het wapen, blijkt dat het gaat om een pistool dat tot 1914 werd gemaakt. Verbalisant Paul Tjeertes, die het pistool heeft onderzocht, relateert daarover het volgende:

"Dit voorwerp is een pistool van het merk Charles Lancaster (...). Het wapen is van Engelse makelij. Het is door de fa. Lancaster tot 1914 gefabriceerd".
28. Onder deze omstandigheden kan de veroordeling uit 1995 geen rechtvaardiging opleveren Geerts in 2008 als crimineel te bestempelen.
29. Bij dit moet worden bedacht dat Asscher op het moment dat hij de uitlatingen deed, niet wist dat Geerts ooit was veroordeeld door de politierechter. De bron waarop de officier van justitie zich beroept – het justitieel documentatieregister – is immers niet openbaar. De veroordeling is verder op geen enkel moment aan de orde gesteld in de Bibob-procedure. In de correspondentie, die vooraf ging aan het doen van aangifte, is er namens Asscher en de Gemeente evenmin een beroep gedaan op deze veroordeling als rechtvaardiging voor het bestempelen van Geerts als crimineel. In zoverre kan de veroordeling Asscher en de Gemeente niet disculperen: zij wisten er immers niet van.
30. In het verlengde hiervan wijst Geerts erop dat Asscher het heeft over geld geven aan iemand die een crimineel is. Nog daargelaten dat de transactie een fiscale achtergrond had en de veroordeling betrekking had op een sierwapen, gaat het hier om feiten van 14 respectievelijk 15 jaar geleden! Zo men Geerts wellicht destijds crimineel zou mogen noemen –quod non-, kan dat door het verstrijken van de tijd geen stand meer houden: na de transactie en veroordeling uit 1995 is Geerts immers nimmer meer vervolgd, laat staan veroordeeld.
31. Zou men de redenering van de officier van justitie volgen, dan betekent dit dat iedereen die ooit is vervolgd of veroordeeld voortaan als crimineel mag worden bestempeld, ongeacht de aard en gedateerdheid van het strafbare feit. Het behoeft geen nader betoog dat die stelling geen stand behoort te houden. Er zijn talloze voorbeelden van min of meer bekende Nederlanders (bijv. Guus Hiddink, Cor Boonstra, Gerard Joling, etc.) en hoogwaardigheidsbekleders (bijv. de maagdenhuisbezitters) die een onherroepelijke veroordeling door de strafrechter op hun conto hebben staan. Zonder twijfel zou het beledigend zijn ze allen als crimineel te benoemen. Een enkele veroordeling rechtvaardigt die kwalificatie nu eenmaal niet.

32. De context en achtergrond waarin Asscher zijn uitlatingen heeft gedaan speelt hierbij ten slotte ook een belangrijke rol. Deze context is dat Asscher en de Gemeente in 2007 en 2008 zaken met elkaar hebben gedaan¹⁰. Onderhandelingen, die plaatsvonden tegen de achtergrond van een uitspraak van de voorlopige voorzieningenrechter, waarin Geerts werd toegestaan zijn exploitatie voort te zetten, hangende de bezwaarprocedure.
33. Het *initiatief* voor de uiteindelijk gesloten transactie kwam van de Gemeente. Het *voorgestelde bedrag*, de € 25 miljoen, kwam van de Gemeente. Tijdens de onderhandelingen is op geen enkel moment gesproken over vermeende criminele achtergronden van Geerts, terwijl dit evenmin een beletsel voor de Gemeente is geweest om met Geerts zaken te doen.
34. Het gaat niet aan om, nadat aldus een zakelijke transactie in alle openheid heeft plaatsgevonden, de wederpartij *achteraf* als crimineel te bestempelen. Het is deze context die de uitlatingen van Asscher extra kwetsend en beledigend maken voor Geerts.
35. Asscher heeft Geerts bewust in een ongunstig daglicht gesteld. Geerts is daardoor in zijn eer en goede naam aangetast. Ter aanvulling daarop herhaalt Geerts ook hetgeen daarover in zijn aangifte staat vermeld. Hij verwijst daar korthedshalve naar.¹¹

Ten derde: Geerts mag criminogeen persoon worden genoemd

36. Criminogeen betekent: de criminaliteit bevorderend. Een criminogeen persoon echter laat zich moeilijk voorstellen. In strafrechtelijke zin immers is een natuurlijk persoon die criminaliteit bevordert al snel als bijv. medeplichtige of uitlokker aan te merken. In een dergelijk geval ligt de kwalificatie crimineel meer voor de hand dan criminogeen. Het lijkt er veel eerder op dat het woord criminogeen bedoeld is om een branche of een beroepsgroep te omschrijven en niet zo zeer natuurlijke personen. Zo kan de prostitutiebranche wellicht als criminogeen omschreven worden, dat betekent echter niet dat iedereen die in die branche werkzaam is ook crimineel is.
37. Volgens de officier van justitie mag Geerts echter desondanks een "*criminogeen persoon*" worden genoemd omdat hij met criminogene kenmerken geconfronteerd is geworden. De officier van justitie wijst daarbij op het volgende:
- (i) Geerts zou in de jaren tachtig (!) in overleg met de politie pornobanden hebben opgeruimd, waarop personen stonden van wie het twijfelachtig was of zij wel of niet als volwassen konden worden beschouwd;
 - (ii) in een interview in de NRC van 23 augustus 2008 heeft Geerts aangegeven tegen de onderwereld te zijn aangelopen en destijds via die wereld gebruiker van verdovende middelen te zijn geworden.

¹⁰ Zie hiervoor, onder 7 en 8 en de aangifte (bijlage A).

¹¹ Zie bijlage A, aangifte, pag. 3, onderaan en pag. 4, bovenaan.

38. Geerts bestrijdt dat *het enkele feit* dat een persoon *geconfronteerd* wordt met criminogene kenmerken uit een bepaalde branche, reeds om die reden criminogeen – de criminaliteit bevorderend – mag worden genoemd. Eenieder wordt immers voortdurend met criminogene kenmerken geconfronteerd.
39. Daarnaast treffen ook hier de door de officier van justitie gegeven voorbeelden geen doel.
40. Om te beginnen met het opruimen van de pornobanden: de officier van justitie put zijn informatie uit een procedure die heeft gespeeld bij de Raad voor Journalistiek. Zijn verwijzing is echter onvolledig en selectief. Zo verzuimt hij te vermelden wat de reden was van het vernietigen van pornobanden: door verschil in wetgeving in verschillende landen kon het voorkomen dat de porno in het ene land wel en in het andere land niet als “volwassenen” werd aangemerkt. Geerts was in die zin roomser dan de paus. Om misverstanden, inbreuk op wetgeving en ieder risico te voorkomen, heeft Geerts begin jaren tachtig in overleg met de politie alle videobanden opgeruimd waarvan niet boven iedere redelijke twijfel verheven was dat de acteurs meerderjarig waren. Het gaat bepaald niet aan om Geerts, terwijl hij nu juist al het mogelijke heeft gedaan –en met succes– om ver van kinderporno te blijven, nu juist vanwege die inspanning, met kinderporno in verband te brengen .
41. Door niettemin ongenueanceerd te verwijzen naar deze kwestie, plaatst de officier van justitie Geerts onnodig in een kwalijk daglicht. Bovendien verzuimt de officier van justitie te vermelden dat de klacht die Geerts in verband met deze zaak heeft ingediend bij de Raad voor Journalistiek heeft gewonnen.
42. Ten slotte geldt hier – nog sterker dan ten aanzien van de transactie en veroordeling – dat het gaat om een uiterst gedateerde zaak. De vernietiging van de pornobanden vond plaats in het begin van de jaren tachtig, dus bijna dertig jaar geleden! Geerts verwijst hier korthedshalve naar hetgeen dienaangaande hiervoor, onder 23 t/m 28 is gesteld. Dergelijke oude feiten zijn geen rechtvaardiging Geerts anno 2008 “*criminogeen*” te noemen.
43. Het voorgaande geldt mutatis mutandis voor het interview met de NRC van 23 augustus 2008. De zaken waar de officier van justitie naar verwijst – en Geerts in het interview over spreekt – zijn nog ouder (namelijk uit de jaren zeventig en tachtig).
44. Asscher noch de Gemeente kunnen zich overigens met succes op dit interview beroepen; het werd immers ruim vier maanden *na* de reportage in de Penthouse gepubliceerd.
45. Los daarvan is het Geerts niet duidelijk wat de officier van justitie hier bedoelt te zeggen. Het blijft gissen hoe Geerts de criminaliteit zou kunnen hebben bevorderd door destijds tegen de onderwereld te zijn aangelopen. De enkele confrontatie met de onderwereld – waarvan het overigens de vraag is wat daar precies onder moet worden verstaan, maar dat terzijde – brengt natuurlijk niet met zich dat iemand *daardoor* een criminogeen persoon mag worden genoemd.
46. Zo is het ook met het drugsgebruik van Geerts in het (verre) verleden. Het enkele feit dat Geerts lang geleden drugs heeft gebruikt, levert natuurlijk geen rechtvaardiging voor de kwalificatie “*criminogeen persoon*”.

47. Geerts ondervindt tot de dag van vandaag hinder van deze criminalisering van zijn persoon. Het Parool kopte op 10 februari 2009 over deze kwestie met de volgende tekst: "*Asscher mag Geerts crimineel noemen*"¹². Het behoeft geen nader betoog dat partijen waar Geerts zaken mee doet, niet willen worden geassocieerd met "*criminelen*". Banken en overige (potentiële) zakenpartners haken steeds vaker af. Voor Geerts is het ook om die reden van groot belang dat Asscher zich voor deze uitlatingen dient te verantwoorden ten overstaan van de (straf)rechter.
48. Ter afsluiting nog dit. De officier van justitie geeft – als gezegd - toe dat de gewraakte uitlatingen stellig beledigend en lasterlijk kunnen zijn. Reeds om die reden is een beoordeling door de rechter aangewezen. Het gaat dan immers om de vraag of, *in dit bijzondere geval*, de uitlatingen niet beledigend en dus niet strafbaar zijn. De rechter is de aangewezen instantie een dergelijke afweging te maken.
49. Op grond van al het voorgaande meent Geerts dat de officier van justitie ten onrechte zijn verzoek om vervolging van Asscher en zonodig de Gemeente heeft afgewezen.
50. Geerts verzoekt uw gerechtshof in de gelegenheid te worden gesteld zijn beklag in raadkamer nader toe te lichten.

REDENEN WAAROM:

Geerts uw gerechtshof verzoekt te bevelen dat de verlangde vervolging wordt ingesteld ter zake van de feiten waarop het beklag betrekking heeft.

Amsterdam, 17 juli 2009

Han Jahae

¹² De publicatie is als **bijlage C** aan dit klaagschrift gehecht.

Bijlage 6

Het Interview

LODEWIJK ASSCHER

'Ik ben GEEN' moraalridder!

door JOHN VAN DEN HEUVEL en BERT HUISJES

Zijn stem heeft het bijna bevestigd. Hij heeft zich dan ook de blaren op de tong gepraat. Het moet wel. De jonge wethouder Lodewijk Asscher (35) heeft er bijna vier jaar op zitten op het Amsterdamse pluche. Nog een maandje en dan zal de kiezer over hem en zijn partij oordelen. Heeft hij het goed gedaan? Het waren jaren waarin seksbazen, gokbazen, pandjesbazen in het centrum van de stad hem synoniem zijn gaan stellen met „betteiteling“, „bemoelzucht“ en „fatsoenstrakkerij“. Maar vooral misschien nog wel met broodroof.

En dan nu dit weer: de leeftijd van prostituties moet omhoog naar 23, de ramen moeten 's nachts dicht, tussen vier en acht uur. Alleen nog melden die hun talen spreken want Bulgars, Roemeens of Hongaars volstaat niet.

► Een verkiezingsstunt van Lodewijk Asscher? zagen we officieel. „Ja, dat hoor ik. En ook dat het de vrouwen die daar werken geld gaat kosten. Ook besweert men dat die jonge prostituties de illegale zijn. Wat verkiezingsstunt betreft, dat zelden ze vier jaar geleden ook toen ik zei dat ik de Wallen wilde gaan aanpakken. Altemaal praaties, zei de seksbranche. Maar het was een belofte die ik heb gehouden. Dit is een nieuwe belofte. Dit heb ik een paar maanden geleden, en zeker die verhuurders van de ramen - dat geloof ik. Maar het is een afspraak. Wat is beloven? Het is beloven dat je het doet.“

OPNIEUW KONDEN seksbazen op de Amsterdamse Wallen weer eens diep zuchten en stevig vloelen. Houdt de jonge PvdA-wethouder Lodewijk Asscher dan nouit op? Hij opende de ze weel opnieuw de aanval op „alles wat vies en voos“ is in de rosse buurt van hartje Amsterdam. Weg met jonge meisjes, de buurt mag 's nachts op slot. Zijn tegenstanders noemen hem een fatsoenstrakker die van de stad een openluchtmuseum maakt. „Nee, er is nu slavernij en maffia in het oudste deel van de hoofdstad van een beschaafd land.“

► *Waarom is de drang bij zo groot? Voorangers en partijgenoten de overtuiging. Ik denk dat ik meer weet dan zij. Iedereen wis ten. Er is afgelopen jaren zo veel meebre kend gevonden. Ook over die ene menshied. Men dacht de legalisering van de prostitutie alle problemen ten goede zou keren. Ik dank dat we daar slap in zijn geweest. Je kunt wel legaliseren, maar dan moet je ook zorgen voor handhaving. Het zit echter ook moeilijk te rechercheren zaken. Je vindt niet gemakkelijk hard bewijs.“*

► *Yab-Yum werd gestolen vanwege banden met de Heils Angels. Vergunningen van Casa Rosso en Bannanenbar werden ingetrok ken. Toch moest de gemeente bij deze ex-ploitant Jan Otten, bekeerd halien.*

► *Bij Yab-Yum zijn we door de rechter in het gelijk gesteld. Bij Otten hebben we gezegd, die zaken zetten we niet door. Ze weinig feiten. Die kan dus prima open blijven. Ik heb tegen hem als individu niet zoveel be denken. Alleen het is ook weer zo: als er gens een vergunning is, wil dat nog niet zeg gen dat er geen misstanden zijn. Je houdt de verplichting om na te gaan of er verkeerde dingen gebeuren.“*

► *Het verdween (ongeld) van de Hainake-nichtvoerters, is dat nog steeds op de Wal len?*

► *Ja, ik denk het wel. Maar ik kan het ab-sooluut niet hard maken. Dus dat betekent niet zo veel. Lant ik heb zo zeg gen? het is opmerkelijk dat het spel er rondhangt. Veel men-sen die verdacht zijn geweest, ook in het Hollands proces, die hangen daar rond.“*

► *U bedoelt Marcel Kaatsje, de vermeende boekhouder die wijspraak kreeg. Hij heeft veel kritiek op Intelluents wiza. is.*

„Ik blijf hier, Haagse politiek is voor mij abstract en

Jonge Amsterdamse

Bijlage 7

b. één miljoen euro (euro 1.000.000,--) indien de niet nalatige partij kiest voor -----
ontbinding van de overeenkomst.-----

De boetes zoals genoemd in artikel 11 en 13 zijn eveneens overeengekomen in afwijking---
van artikel VI van de als bijlage I aan deze akte gehechte algemene bepalingen met name -
omdat artikel 11 en 13 zien op de periode na levering van het verkochte. Voor alle gevallen
van verzuim van verkoper anders dan die omschreven in artikel 11 en 13 geldt het-----
boetebeding zoals opgenomen in artikel VI van de genoemde algemene bepalingen.-----

Publiciteit-----

Artikel 15-----

Ch.L. Geerts zal met zijn adviseurs één persconferentie geven onverminderd zijn recht---
overigens nog interviews te geven met inachtneming van het navolgende. Voorts zal Ch.L. -
Geerts zich onthouden van onnodig grievende uittalingen jegens de Gemeente-----
Amsterdam. Het is wel geoorloofd dat Ch.L. Geerts tijdens de persconferentie het --naar ---
zijn mening -- door de Gemeente Amsterdam casu quo de Burgemeester van Amsterdam --
stelselmatig geschetste beeld van Ch.L. Geerts als crimineel zal corrigeren. Ch.L. Geerts---
zal dit op een ingehouden en zakelijke wijze doen.-----

Tevens zijn de heer Ch.L. Geerts en koper overeengekomen dat zij elkaar onverwijld op de
hoogte stellen indien één van hen door de media zal worden benaderd teneinde de -----
reacties richting de media op elkaar af te stemmen.-----

Inschrijving Kadaster-----

Artikel 16-----

Een uittreksel van deze akte zal worden ingeschreven in de daartoe bestemde openbare --
registers voor registergoederen.-----

Woonplaatskeuze-----

Partijen kiezen terzake de koop en haar gevolgen, tot de leveringsakte is ondertekend, ---
woonplaats ten kantore van de notaris.-----

De comparanten zijn mij, notaris, bekend en de identiteit van de bij deze akte betrokken---
comparanten is door mij, notaris, aan de hand van de hiervoor vermelde en daartoe-----
bestemde documenten vastgesteld.-----

Deze akte is verleden te Amsterdam op de datum aan het begin van deze akte vermeld. ---

De inhoud van de akte is aan de comparanten opgegeven en toegelicht. Tevens zijn de---
comparanten gewezen op de gevolgen van deze akte.-----

De comparanten hebben verklaard tijdig voor het tekenen van deze akte van de inhoud te--
hebben kennis genomen en daarmee in te stemmen.-----

Onmiddellijk daarna is deze akte, na beperkte voorlezing, door de comparanten en mij, ---
notaris, ondertekend om zestien uur tweeëndertig minuten (16:32).-----

Volgt ondertekening.

UITGEGEVEN VOOR AFSCHRIFT